

for Løjtnant P. C. R. Jørgensen, til hvem der foreslaas en Understøttelse af 300 Kr. Stønt jeg kunde synes, at denne Bevilling er lovlig lille. Men naar jeg ser paa de mellemliggende Understøttelser til to Enker, den ene med 3 Børn og den anden med 4 Børn, som der er tilfagt en Understøttelse, den ene af 105 Kr. og den anden af 140 Kr., og naar Ordføreren oplyste, at disse to Enker ingen Ting eje i Forvejen, og at de intet andet have, at leve af, saa forekommer det mig, at naar man i det hele taget erkender, at vi have nogen Forpligtelse — ikke nogen juridisk, men en moralsk Forpligtelse ifølge hele Samfundsordenen — som gør, at vi bør give saadanne Understøttelser, saa maatte der dog kunne gives noget rigeligere. Naar det her forleden Dag blev paatalt, at vi give 400 a 600 Kr. for ethvert Sdiotbarn, saa kan jeg være enig i de Betragtninger, der bleve gjort, gældende derimod, men saa forekommer det mig rigtignok paa den anden Side, at her paa disse Understøttelser er 35 Kr. pr. Barn for lidt. Der maatte vel her kunne findes en Mellembøj. Det er kun for at henpege paa dette Forhold, at jeg har bedt om Ordet og for at bede det ærede Finansudvalg tage det under Overvejelse. I det hele taget kunde jeg ønske, at Finansudvalget ved alle lignende Lejligheder vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det ikke skal blive saaledes, at de, der have meget, saa mere, medens de, der have lidt eller næsten intet, næsten heller ingen Ting saa, men at de i alt Fald kunne saa saa meget, at de kunne leve tarveligt af det. Det var kun derfor, jeg har bedt om Ordet, og jeg anbefaler det til velvillig Overvejelse af alle vedkommende, det gælder altsaa særlig Finansudvalget og Ministeren, men for øvrigt ogsaa Tingets Medlemmer, der jo i sin Tid vilde komme til at stemme om det.

S. Sage: Jeg ønsker blot at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgtreds (S. C. Christensen); han bebrejdede specielt mig, at jeg ønskede Bøsparekasser, hvor det gjaldt aandsvage, o. s. v., men at jeg kunde billige de store Udgifter til Gendarmerne og andre lignende. Jeg skal blot bemærke til det ærede Medlem, at jeg ligesom mange andre i høj Grad ønsker, at man kunde saa den Slags Bevillinger modererede, afviklede, hvad det ærede Medlem vil falde det, men det ærede Medlem vil i hvert Fald indrømme, at de have en fuldstændig anden Oprindelse end de Bevillinger, der var Tale om i Gaar. Netop fordi jeg ønsker ligesom mange andre, at man kunde komme til en alvorlig Forhand-

ling om de paagældende Foranstaltninger og de deraf skyldende Udgifter, netop derfor beklager jeg den skarpe Tone i de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Hvertallet i Dag (Nøergaard).

Krigsministeren (Bachmann): Under Hensyn til den fremrykkede Tid og dertil, at enkelte Ting, jeg kunde have i Sinde at sige, allerede ere sagte af det ærede Medlem, der havde Ordet nylig, skal jeg bestræbe mig for at fatte mig i Kortbed. Jeg maa dog først gøre et Par Bemærkninger til den ærede fungerende Ordfører til Anledning af hans Indledning. Jeg skal ikke komme dybt ind paa disse storpolitiske Spørgsmaal; men da det nu er Gang, jeg tror endog saa, jeg kan sige lidt imod de senere Aars Sædsane, er bragt frem paa en bestemt Maade som Indledning til Behandlingen af det militære Budget, vil jeg ogsaa sige et Par Ord derom. Det ærede Medlem mente, at man maatte behandle de militære Budgetter paa en ganske anden Maade end de andre, fordi vi militære Ministre havde stillet os noget anderledes over for de Afstemninger, der have fundet Sted her i Folketinget, end de andre Ministre. Det ærede Medlem dolerede over, at vi ikke havde taget til Rette snor de Afstemninger, der vare faldne her i Tinget. Det forekommer mig dog at være et temmelig ubilligt Forlangende, at Regeringen skulde tage disse Afstemninger til Rette snor, naar det høje Ting ikke har kunnet saa dem godkendte oppe i det andet Ting, naar der ikke har kunnet staffles Samstemning til Beje. Det er dog Betingelsen for, at Regeringen skal tage saadanne Afstemninger til Rette snor, at de ere faldne ens i begge Ting. Man kunde jo endog saa sige, at det synes som om dette Ting i enkelte Aar ikke en Gang har ønsket at komme til Overensstemmelse med det andet Ting, naar man ser hen til den fremrykkende Tid af Samlingen, da Finansloven er kommen op til det andet Ting. Jeg vil i det mindste for mit Vedkommende værge mig imod, at jeg skulde føle mig geneværet deraf, at jeg ikke havde taget til Rette snor de Afstemninger, der ere faldne her paa Punkter, hvor der er en absolut Uoversstemmelse med det andet Ting. Det er en ganske anden Sag, at der er Punkter, hvor ogsaa jeg ligesom de andre Ministre virkelig tager nogen Vejledning — om jeg end ikke vil sige Rette snor — af Afstemningerne og i det hele af de Udtalelser, der ere faldne her i dette Ting. Den ærede fungerende Ordfører sagde ogsaa, at man ved de Forbudsforanstaltninger, man havde udført, var gaaet ud over Landets finansielle Evne. Det er na-